

30. SVJETSKI DAN BOLESNIKA NA MARIJANSKOME SVETISTU U KARASEVU

marti, 12 aprilie 2022

Svjetski dan bolesnika obilježava se svake godine 11. velja e.

Ustanovio ga je Papa Ivan Pavao II. 13. svibnja 1992. godine kako bi skrenuo pozornost na bolesnike i njihove probleme te da bi potaknuo ljude razli itih vjeroispovijesti da promisle o svojim mogu nostima brige i njege oboljelih.

Za datum obilježavanja Svjetskog dana bolesnika izabran je 11. velja e, kad se u Katoli koj Crkvi slavi spomen dan Blažene Djevice Marije Lurdske jer je Marijansko svtište u Lourdesu postalo velikim okupljalištem bolesnika koji se ondje dolaze moliti za ozdravljenje.

Blagdan Gospe Lurdske i Svjetski dan bolesnika obilježeni su i ove godine misnim slavljem u Marijanskim svtištu u Karaševu na kojemu su sudjelovali brojni vjernici, okupljeni iz svih karaševskih mjesta. Svetu misu održao je župnik klokoti ke župe Milja Sima u susavlju s doma im župnikom Petrom Rebedžilom, lupa kim župnikom ur em Patašanom te vl . Mikolom Laušom, ravnateljem Temišvarske biskupske kancelarije.

„Isus je došal za bolesnike na ovej svet. Nitko od nas ne zdrav, ni telesno ni duševno. To, na žalost, zbog greja, to, na žalost, zbog sotone, zbog naši slabosti. Kakon što idemo kod doktora da ni le i, tako idemo kod Boga da ni le i. Bog nim došal u susret i nim pustil najboljeg doktora, Isusa Krista, koj nim je dal i najbolje medicine: njegovo telo i krv. Istovremeno, Bog nim je dal i najbolju medicinsku sestru, Divicu Mariju. Ona je bila odabrata da bude ak više od toga, da bude naša mama. Ona nas pomaga, nim povija rane, nim le i sve bolesti i tuge. Možda, mlogi od nas to ne ose aju, ali Ona je tu. Divica Marija je dokazala u toku vremena da Bog zaista želi da kroz Nju nas potegli k Njemu, da nas u ini da ose amo da u Njoj, kroz Nju i kroz Boga imamo pravo ozdravljenje za život ve ni.“ – obratio se mnoštvu okupljenih vjernika i hodoasnika vl . Petar Rebedžila.

„Možemo svaki da se pitamo – zapo eo je svoju propovijed vl . Milja Sima – zašto sam došal ovamo? Mislim da je svaki od nas ose al e je bil pozvan od Isusa Krista, kroz majku Njegovu, našu majku nebesku. Jedni od nas smo došli da Joj prikažemo naše tuge, naše bolesti, naše nesre e. Drugi su došli da Joj pokažu veselje, radost koju imaju u srcu. Tre i su došli da glide, da vide što se ovde doga a. etvrti, mogu e, da su došli da joj zafale za neku milost koju je prosila od sina svojega.

Za Svetu Mariju možemo da kažemo da je Lurdska, da je Fatimska, Radna, iklovska i tako dalje. Ali ona je, u prvim redu, naša mama nebeska. Ona je isto kakon svaka mama: kad dete vrišti, proba da ga utješti; kad je dete radostan, raduje se i ona sašnjim. Svaka mama bi trebala da bude poštovana, ljubljena od svoji dec. Jesu lu e koji zafaljuju mami za sve što im je darovala, ju poštiju, nikada ju ne uvre uju. Ali jesu, na žalost, i lu e koji sovu, ne samo mamu, koja im je dala život i svoje mleko, nego sovu i našu mamu nebesku, koja svakoga je utešila i je svakog pomogla. Onda, ovi lu e, ako se ovako vladaju svojom mamom, otkla la da dobiju blagoslov? Mogu e da i mi, neki put u našim životu, iz ludosti, iz slabosti ili gluposti smo se vladali loše našom starešinom, osobito s našom mamom. Isto kako, valjda, smo se vladali s našom mamom nebeskom. I sad, ona nosi sve naše prošnje prid sinam svojim, Isusam Kristam. Neka se svi sada pokajemo za sve naše slabosti i sve naše greje što smo inili protiv Boga, protiv mame nebeske, protiv naše starešine, što smo inili jedan protiv drugoga, i ak mi sami protiv sebe!“ Polaze i od poruke Pape Franje povodom obilježavanja 30. obljetnice Svjetskog dana bolesnika: ostati na putu milosr a s

onima koji pate – tajnik Temišvarske biskupije, Mikola Lauš naglasio je da svaki dan moramo živjeti i kora ati onim putem koji nas vodi prema Nebeskome Ocu. Bolesni, u njihovim patnjama, vide i znaju da se nalaze na tome putu, jer je taj put, put vjere. Taj nas put poziva, svakoga od nas posebno, a vjernici koji su se toga dana nalazili na karaševskom Marijanskom svetištu došli su zatražiti od Nebeskoga Oca oja ati ih u vjeri, jer jedino se vjerom može pobijediti svaka ljudska bolest.

„Naša crkva je ju er slavila spomendan kardinala blaženog Alojzija Stepinca, zagreba kog nadbiskupa, koji je umro kao mu enik 1960. godine. Zadnje svoje petnaest godine života bio je pritvoren u svojoj vlastitoj ku i iz svog rodnog sela i nije smio i po svojim župama. U tim trenutcima tražio je uvijek hrabriti vjernike. Iako su mu oduzeli sve, on je našao hrabrost te nam je poru io: Kad vam otmu sve, ostat e vam dvije ruke, sklopite ih na molitvu, pa ete tada biti najja !

Neka mi tražimo, dragi hodo asnici, imati vrijeme za molitvu! Neka mi tražimo i u našim obiteljima da zajedno molimo krunicu. Krunica nas je sa uvala, ona je o uvala vjeru našega naroda i može nas uvati i nadalje. I tu, zajedno u zagovoru naše nebeske majke, koju mi danas astimo i koja nas je pozvala svakoga od nas i po maloj Bernardici na obra enje, neka nas približi Ocu svemogu emu!

Tako er nam je blaženi Alojzije Stepinac poru io i da nam „ne treba toliko u enih glava, koliko poštenih“. Ali, poštenih u vjeri. Jer kad sam ja pošten u vjeri, onda u i napredovati u vjeri, onda u ja sa uvati taj Božji blagoslov, te Božje darove koje svatko od nas primamo. Neka mi pogledamo na naše nutarne ozdravljenje i s tom nadom u srcu nek slavimo nadalje ovu euharistijsku službu, jer je Euharistija središte našeg cijelog krš anskog života i nek mi dolazimo ista srca i primamo svetu pri est, koja nas može obratiti! A zagovor naše nebeske maj-ke Marije Divice neka nas uvijek prati!“– poru io je vjernicima, u nastavku svoje nadahnute propovijedi, vl . Lauš;

Daniel Lucacela